

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

P8_TA(2017)0041

Pankkiunionia koskeva vuosikertomus 2016**Euroopan parlamentin päätöslauselma 15. helmikuuta 2017 pankkiunionia koskevasta vuosikertomuksesta 2016 (2016/2247(INI))**

(2018/C 252/17)

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 30. syyskuuta 2015 annetun pääomamarkkinaunionin luomista koskevan komission toimintasuunnitelman (COM(2015)0468),
- ottaa huomioon 19. tammikuuta 2016 antamansa päätöslauselman ”Saavutukset ja haasteet rahoituspalveluja koskevan EU:n lainsäädännön alalla: vaikutukset ja eteneminen kohti tehokkaampia ja toimivampia EU:n puitteita rahoituspalvelujen sääntelylle ja pääomamarkkinaunionille” ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 29. kesäkuuta 2012 annetun euroalueen huippukokouksen julkilausuman, jossa esitetään aikomus ”murtaa pankkien ja valtionvelan välinen noidankehä” ⁽²⁾,
- ottaa huomioon Euroopan järjestelmäriskikomitean heinäkuussa 2016 ensimmäisen kerran laatiman EU:n varjopankkitoimintaa koskevan julkaisun ”EU Shadow Banking Monitor”,
- ottaa huomioon Kansainvälisen valuuttarahaston (IMF) rahoitusvakautta koskevan vuoden 2016 raportin ”Global Financial Stability Report”,
- ottaa huomioon Euroopan pankkiviranomaisen (EBA) tekemien stressitestien tulokset, jotka julkaistiin 29. heinäkuuta 2016,
- ottaa huomioon EBA:n toteuttamien ja joulukuun 2015 tietoihin perustuvien vakavaraisuusvaatimuspaketin ja Basel III:n seurantatoimien tulokset, jotka julkaistiin syyskuussa 2016,
- ottaa huomioon 17. kesäkuuta 2016 kokoontuneen ECOFIN-neuvoston päätelmät etenemissuunnitelmasta pankkiunionin täydentämiseksi,
- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 annetun komission tiedonannon ”Pankkiunionin toteuttaminen” (COM(2015)0587),
- ottaa huomioon luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille 15. lokakuuta 2013 annetun neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 ⁽³⁾,
- ottaa huomioon kehyksen perustamisesta YVM:n puitteissa tehtävälle yhteistyölle EKP:n ja kansallisten toimivaltaisten viranomaisten välillä sekä kansallisten nimettyjen viranomaisten kanssa (YVM-kehysasetus) 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan keskuspankin asetuksen (EU) N:o 468/2014 ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0006.

⁽²⁾ http://www.consilium.europa.eu/fin/european-council/pdf/20120629-euro-area-summit-statement-fi_pdf

⁽³⁾ EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63.

⁽⁴⁾ EUVL L 141, 14.5.2014, s. 1.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon yhteisen valvontamekanismin julkilausuman valvontaprioriteeteista vuodelle 2016,
- ottaa huomioon maaliskuussa 2016 julkaistun EKP:n pankkivalvonnan toimintakertomuksen 2015 ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 29/2016 yhteisestä valvontamekanismista ⁽²⁾,
- ottaa huomioon EPV:n heinäkuussa 2016 antaman raportin EU:n pankkialan järjestämättömien vastuiden dynamiikasta ja liikkeellepanevista voimista,
- ottaa huomioon maaliskuussa 2015 annetun Euroopan järjestelmäriskikomitean kertomuksen valtiovastuiden kohtelusta sääntelyssä,
- ottaa huomioon EPV:n hallintoneuvoston 4. lokakuuta 2016 antaman hyväksynnän periaatteille, joilla lisätään avoimuutta laadittaessa EKP:n asetuksia EU:n tilastoista ja joissa otetaan huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission avoimuuskäytännöt,
- ottaa huomioon syyskuussa 2016 järjestetyn EKP:n kuulemisen luonnoksesta pankeille annettaviksi ohjeiksi, jotka koskevat järjestämättömiä lainoja,
- ottaa huomioon EKP:n ohjeet unionin oikeuden sallimista vaihtoehtoista ja harkintavallasta,
- ottaa huomioon 14. maaliskuuta 2016 annetun EKP:n asetuksen (EU) 2016/445 unionin oikeuden sallimien vaihtoehtojen ja harkintavallan käytöstä ⁽³⁾,
- ottaa huomioon Baselin pankkivalvontakomiteassa käytävät neuvottelut ja erityisesti maaliskuussa 2016 julkaistun kuulemisasiakirjan, joka koskee riskipainotettujen omaisuuserien riskinvaihtelun vähentämistä ja sisäiseen malliin perustuvien laskentamenetelmien käytön rajoitteita,
- ottaa huomioon EPV:n 3. elokuuta 2016 antaman raportin vakavaraisuusasetuksen 511 artiklan mukaisista vähimmäisomavaraisuusasetusta koskevista vaatimuksista (EBA-Op-2016-13),
- ottaa huomioon 12. heinäkuuta 2016 kokoontuneen ECOFIN-neuvoston päätelmät kriisin jälkeisten Basel-uudistusten viimeistelystä,
- ottaa huomioon 12. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman EU:n roolista kansainvälisissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja -elimissä ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon 23. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman Basel III -asetuksen loppuun saattamisesta ⁽⁵⁾,
- ottaa huomioon käynnissä olevan komission työn, jossa tarkastellaan uudelleen 26. kesäkuuta 2013 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013 luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta ⁽⁶⁾, ja etenkin seikat, jotka koskevat toisen pilarin uudelleentarkastelua sekä kansallisia vaihtoehtoja ja harkintavaltaa koskevaa kohtelua,

⁽¹⁾ <https://www.bankingsupervision.europa.eu/ecb/pub/pdf/ssmar2015.fi.pdf>.

⁽²⁾ Yhteinen valvontamekanismi – hyvä alku, mutta lisäparannuksia kaivataan http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_29/SR_SSM_FL.pdf

⁽³⁾ EUVL L 78, 24.3.2016, s. 60.

⁽⁴⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0108.

⁽⁵⁾ Hyväksytyt tekstit, P8_TA(2016)0439.

⁽⁶⁾ EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1.

Keski­viikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 15. toukokuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivi) ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 15. heinäkuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 806/2014, yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta ⁽²⁾ (yhteisestä kriisinratkaisumekanismista annettu asetus),
- ottaa huomioon heinäkuussa 2016 julkaistun yhteisen kriisinratkaisuneuvoston vuosikertomuksen 2015,
- ottaa huomioon komission tiedonannon valtioneuvoston päätösten soveltamisesta finanssikriisin yhteydessä pankkien hyväksi toteutettaviin tukitoimenpiteisiin 1 päivästä elokuuta 2013 (pankkitiedonanto) ⁽³⁾,
- ottaa huomioon 23. toukokuuta 2016 annetun komission delegoidun asetuksen (EU) N:o 2016/1450 Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/59/EU täydentämisestä niiden teknisten sääntelystandardien osalta, joissa täsmennetään arviointiperusteet liittyen menetelmiin, joilla asetetaan omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus ⁽⁴⁾,
- ottaa huomioon Euroopan komission 28. heinäkuuta 2016 antaman kertomuksen direktiivin 2013/36/EU ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisten palkitsemissäännösten arvioinnista (COM(2016)0510),
- ottaa huomioon finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmän (FSB) marraskuussa 2015 julkaisemat kokonaistapionsietokykyä koskevat pääpiirteet,
- ottaa huomioon Kansainvälisen järjestelypankin huhtikuussa 2016 pankkipääomasta ja rahapolitiikasta laatiman valmisteluasiakirjan nro 558 ”Why bank capital matters for monetary policy”,
- ottaa huomioon 19. heinäkuuta 2016 julkaistun EPV:n välikertomuksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen täytäntöönpanosta ja suunnittelusta,
- ottaa huomioon komission lokakuussa 2016 laatiman täydentävän analyysiraportin eurooppalaista talletussuojajärjestelmää koskevan ehdotuksen vaikutuksista,
- ottaa huomioon 14. joulukuuta 2016 julkaistun EPV:n loppukertomuksen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen täytäntöönpanosta ja suunnittelusta,
- ottaa huomioon vakaussuojien siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 16 artiklan,
- ottaa huomioon 22. joulukuuta 2015 tehdyn yhteisen kriisinratkaisuneuvoston ja EKP:n yhteisymmärryspöytäkirjan, joka koskee yhteistyötä ja tietojenvaihtoa,
- ottaa huomioon 16. huhtikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/49/EU talletusten vakuusjärjestelmistä ⁽⁵⁾ (talletussuojadirektiivi),

⁽¹⁾ EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190.

⁽²⁾ EUVL L 225, 30.7.2014, s. 1.

⁽³⁾ EUVL C 216, 30.7.2013, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 237, 3.9.2016, s. 1.

⁽⁵⁾ EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- ottaa huomioon 24. marraskuuta 2015 annetun komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EU) N:o 806/2014 muuttamisesta eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän perustamiseksi (COM(2015)0586),
 - ottaa huomioon talletussuojadirektiivin mukaisesti annetut EPV:n ohjeet, ja etenkin helmikuussa 2016 annetun loppukertomuksen, jossa käsitellään talletusten vakuusjärjestelmien välisiä yhteistyösopimuksia koskevia ohjeita, sekä toukokuussa 2016 annetun loppukertomuksen, jossa käsitellään talletusten vakuusjärjestelmien stressitestejä koskevia ohjeita,
 - ottaa huomioon 18. joulukuuta 2013 yhteisen kriisinratkaisumekanismin varautumisjärjestelystä annetun euroryhmän ja ECOFIN-neuvoston ministerien lausunnon,
 - ottaa huomioon 8. joulukuuta 2015 annetun neuvoston julkilausuman pankkiunionista ja yhteistä kriisinratkaisurahastoa varten tarvittavasta väliaikaisrahoitusmekanismista,
 - ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 1 kansallisten parlamenttien asemasta Euroopan unionissa,
 - ottaa huomioon pöytäkirjan N:o 2 toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteen soveltamisesta,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon talous- ja raha-asioiden valiokunnan mietinnön (A8-0019/2017),
- A. toteaa pankkiunionin perustamisen olevan rahaliiton välttämätön osa ja olennainen perustekijä todellisen talous- ja rahaliiton muodostamisessa; katsoo, että lisätoimenpiteitä tarvitaan, koska pankkiunioni ei ole täydellinen niin kauan kuin siitä puuttuu yhteinen finanssipoliittinen varautumiskeino ja kolmas pilari, joka on unionin laajuinen talletussuoja/jälleenvakuutus, josta keskustellaan parhaillaan valiokuntatasolla; katsoo, että loppuun saatetulla pankkiunionilla on tärkeä osuus valtionvelkaa koskevan riskin negatiivisen kierteen katkaisemisessa;
- B. katsoo, että Euroopan keskuspankilla (EKP) voi tietyissä tilanteissa olla eturistiriitoja, koska sillä on kaksinkertainen vastuu sekä rahapoliittisena viranomaisena että pankkivalvojana;
- C. toteaa, että unionin pankkien vakavaraisuus- ja maksuvalmiussuhteet ovat parantuneet yleisesti ottaen jatkuvasti viime vuosina; toteaa, että tästä huolimatta rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä ilmenee edelleen; katsoo nykytilanteen edellyttävän varovaisuutta laajoja sääntelymuutoksia käynnistettäessä erityisesti reaalitalouden rahoitustilanteen valossa;
- D. ottaa huomioon, että pankkien taseiden asianmukainen puhdistus kriisin jälkeen on viivästynyt ja tämä haittaa edelleen talouskasvua;
- E. katsoo, että unionin toimielinten tehtävänä ei ole taata pankkialan kannattavuutta;
- F. toteaa, että tammikuussa 2016 voimaan tulleen uuden ratkaisujärjestelyn tavoitteena on saada aikaan ajattelutavan muutos pelastuspaketeista sijoittajavastuuseen; toteaa, että markkinatoimijoiden on vielä mukauduttava uuteen järjestelmään;
- G. ottaa huomioon, että osallistuminen pankkiunioniin on avointa jäsenvaltioille, jotka eivät ole vielä ottaneet euroa käyttöön;
- H. ottaa huomioon, että kaikki euron käyttöön ottaneet maat muodostavat pankkiunionin; ottaa huomioon, että euro on Euroopan unionin valuutta; ottaa huomioon, että kaikki jäsenvaltiot lukuun ottamatta niitä, joilla on erivapaus, ovat sitoutuneet liittymään euroon ja siten liittymään pankkiunioniin;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

- I. katsoo, että komission avoimuus ja vastuullisuus parlamenttiin nähden ovat keskeisiä periaatteita; katsoo tämän merkitsevän sitä, että komissio seuraa asianmukaisesti parlamentin suosituksia ja että parlamentti arvioi ja valvoo tätä seurantaan asianmukaisesti;
- J. ottaa huomioon, että pääomamarkkinaunionia koskeva työ ei saisi vähentää painetta kohti pankkiunionia koskevan työn loppuun saattamista, sillä se on edelleen ennakoedellytys Euroopan unionin pankeista riippuvaisen ympäristön rahoitusvakaudelle;
- K. ottaa huomioon, että viimeaikaisten tietojen mukaan euroalueen järjestämättömien lainojen arvioitu arvo on 1 132 miljardia euroa ⁽¹⁾;

Valvonta

1. on huolissaan järjestämättömien lainojen suuresta määrästä, sillä EKP:n tietojen mukaan huhtikuussa 2016 euroalueen pankeilla oli 1 014 miljardin euron arvosta tällaisia lainoja; pitää tämän tason laskemista erittäin tärkeänä; suhtautuu myönteisesti joissakin maissa järjestämättömien lainojen tason laskemiseksi jo toteutettuihin toimenpiteisiin; toteaa kuitenkin, että tähän asti asiaa on käsitelty pääasiassa kansallisella tasolla; katsoo, että ongelma on ratkaistava mahdollisimman pian, mutta tunnustaa, että lopullisen ratkaisun löytäminen vie aikaa; katsoo, että kaikissa ehdotetuissa ratkaisuisa olisi otettava huomioon järjestämättömien lainojen lähde, pankin lainanantokapasiteetin vaikutus reaalityönteeseen ja tarve kehittää järjestämättömiä lainoja varten ensi- ja jälkimarkkinat, joiden muotona voi olla turvallinen ja avoin arvopaperistaminen, joka tapahtuu sekä unionin tasolla että kansallisella tasolla; suosittaa, että komissio auttaa jäsenvaltioita muun muassa perustamaan erityisiä omaisuudenhoitoyhtiöitä (eli "roskapankkeja") ja parantamaan valvontaa; muistuttaa tässä yhteydessä, että on tärkeää voida myydä järjestämättömiä lainoja pääoman vapauttamiseksi ja että se on erityisen tärkeää pk-yritysten pankkilainoissa; pitää myönteisenä EKP:n kuulemista järjestämättömiä lainoja koskevien pankkisuuntaviivojen antamisesta ensimmäisenä askeleena, mutta katsoo, että on saavutettava merkittävämpää edistymistä; pitää myönteisenä, että komissio on pääomamarkkinaunionin puitteissa esittänyt ehdotuksen maksukyvyttömyydestä ja uudelleenjärjestelyistä, mukaan luettuina varhaisessa vaiheessa toteutettavat uudelleenjärjestelyt ja toinen mahdollisuus; kehottaa jäsenvaltioita ennen tämän ehdotuksen täytäntöönpanoa ja sen täydentämiseksi parantamaan asiaa koskevaa lainsäädäntöään erityisesti takaisinperintämenettelyjen pituuden, oikeusjärjestelmien toiminnan ja yleisemmin velan uudelleenjärjestelyjä koskevan oikeuskehityksensä osalta, sekä panemaan täytäntöön tarvittavat kestävät rakenteelliset uudistukset, joilla tähdätään taloudelliseen elpymiseen järjestämättömien lainojen muodostaman ongelman ratkaisemiseksi; toteaa, että kansainvälisen järjestelypankin mukaan jotkut euroalueen pankit heikensivät pääomapohjiaan maksamalla kriisivuosina huomattavia osinkoja, jotka ylittivät joskus kertyneiden voittovarojen tason; katsoo, että pankkien pääomapositiota voidaan vahvistaa vähentämällä osinkomaksuja ja keräämällä uutta pääomaa;
2. kannustaa jäsenvaltioita, jotka eivät ole vielä ottaneet euroa käyttöön, toteuttamaan kaikki tarvittavat toimenpiteet sen tekemiseksi tai liittymään pankkiunioniin, jotta pankkiunioni voidaan asteittain saattaa vastaamaan koko sisämarkkinoita;
3. on huolissaan Euroopan pankkialan jatkuvasta epävakaudesta, jota on korostettu muun muassa IMF:n rahoitusvakautta koskevassa vuoden 2016 raportissa "Global Financial Stability Report", jossa todetaan, että Eurooppaan jäisi syklisen elpymisenkin tapauksessa paljon heikkoja ja haasteellisia pankkeja; panee merkille monien euroalueen laitosten heikon kannattavuuden; toteaa, että tämä tilanne selittyy muun muassa järjestämättömien lainojen määrällä, korkoympäristöllä ja mahdollisilla kysyntäpuolen kysymyksillä; yhtyy IMF:n kehoitukseen, jonka mukaan on tehtävä perustavanlaatuisia muutoksia sekä pankkiliiketoiminnan malleissa että järjestelmärakenteessa, jotta voidaan taata terve eurooppalainen pankkijärjestelmä;
4. katsoo, että valtionvelkaan liittyy riskejä; panee merkille, että joissakin jäsenvaltioissa rahoituslaitokset investoivat liiallisesti niiden omien hallitusten liikkeeseen laskemiin joukkovelkakirjoihin, mikä johtaa liialliseen "vinoumaan kotiinpäin", vaikka yksi pankkiunionin päätavoitteista on katkaista finanssisektorin ja valtionvelan noidankehä; toteaa, että valtionvelan asianmukainen vakavaraisuuskohtelu voisi kannustaa pankkeja hallinnoimaan valtiiovastuitaan paremmin; toteaa kuitenkin, että valtion joukkovelkakirjoilla on ratkaiseva asema laadukkaiden ja likvidien vakuuksien lähteenä ja rahapolitiikan toteuttamisessa ja että niiden vakavaraisuuskohtelun muuttaminen etenkin ilman vaiheittaista lähestymistapaa saattaisi vaikuttaa tuntuvasti sekä rahoitusalaan että julkiseen sektoriin; toteaa myös tämän edellyttävän, että nykyisen kehityksen tarkistamisen etuja ja haittoja tarkastellaan huolellisesti ennen ehdotuksen esittämistä; ottaa huomioon valtionvelan vakavaraisuuskohtelua käsittelevän korkean tason työryhmän raportissa esitetyt erilaiset toimintapolitiittiset

⁽¹⁾ iAGS 2017 – independent Annual Growth Survey, 5th Report, 23. marraskuuta 2016.

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

vaihtoehdot, joista keskusteltiin 22. huhtikuuta 2016 pidetyssä epävirallisessa ECOFIN-kokouksessa; katsoo, että unionin sääntelykehityksen olisi vastattava kansainvälisiä normeja; odottaa siksi mielenkiinnolla FSB:n valtionvelkaa koskevan työn tuloksia ohjaamaan tulevia päätöksiä; katsoo, että unionin kehityksen olisi mahdollistettava markkinoiden kurinalaisuus takaamalla kestävä toimintapolitiikat ja tarjoamalla laadukkaita ja likvidejä omaisuuseriä rahoituslalle ja turvallisia vastuita hallituksille; korostaa, että valtionvelan rinnalla olisi pohdittava laajempia taloudellisia kysymyksiä koskevaa lähentymistä, valtiontukisääntöjä ja sellaisia riskejä kuin väärinkäytökset, mukaan luettuna talousrikokset;

5. pitää olennaisena, että tallettajat, sijoittajat ja valvojat puuttuvat saman luokan riskipainotettujen omaisuuserien riskipainotusten liialliseen vaihtelevuuteen laitosten välillä; muistuttaa, että sisäisten mallien käyttöä koskevissa nykyisissä säännöissä sallitaan pankeille huomattava joustavuuden taso ja lisätään mallinnusriskiä valvonnan kannalta; suhtautuu tältä osin myönteisesti työhön, jota EPV on tehnyt yhdenmukaistaakseen tärkeimmät oletukset ja parametrit, joiden erot on määritetty tärkeimmiksi vaihtelevuuden aiheuttajiksi, sekä EKP:n pankkivalvonnassa tehtyyn työhön EKP:n TRIM-hankkeessa (Targeted Review of Internal Models), jossa arvioidaan ja vahvistetaan sisäisten mallien riittävyys ja asianmukaisuus; kannustaa jatkamaan näitä toimia; odottaa tuloksia kansainvälisestä työstä, jolla yhdenmukaistetaan sisäisiin malleihin turvautumista operatiivisten riskien tapauksessa ja lainattaessa yrityksille, muille rahoituslaitoksille sekä erikoistuneille rahoitus- ja osakepankeille, jotta voidaan palauttaa sisäisten mallien uskottavuus ja varmistetaan, että niissä keskitytään alueisiin, joilla ne tuottavat lisäarvoa; pitää myönteisenä vähimmäisomavaraisuusasteen käyttöönottoa riittävän vakaana varautumiskeinona erityisesti maailmanlaajusten järjestelmän kannalta merkittävien laitosten osalta; korostaa, että tarvitaan riskiherkempi vakiolähestymistapa takaamaan "samat riskit, samat säännöt" -periaatteen noudattaminen; kehottaa rahoitusvalvoja sallimaan uudet sisäiset mallit vain, jos ne eivät aiheuta perusteettomasti tuntuvasti pienempiä riskipainotuksia; muistuttaa Basel III -asetuksen loppuun saattamisesta 23. marraskuuta 2016 antamansa päätöslauselman johtopäätöksistä; muistuttaa erityisesti, että kaavailut sääntelymuutokset eivät saisi johtaa pääomavaatimusten yleiseen nostamiseen eivätkä haitata pankkien kykyä rahoittaa reaalitaloutta ja erityisesti pk-yrityksiä; korostaa, että kansainvälisessä työssä olisi noudatettava suhteellisuusperiaatetta; muistuttaa, että on tärkeää, että unionin pankkitoiminnan malliin ei kohdisteta aiheuttomia seuraamuksia ja että vältetään unionin ja kansainvälisten pankkien välinen syrjintä; kehottaa komissiota varmistamaan, että unionin erityispiirteet otetaan huomioon alaa koskevien uusien kansainvälisten normien kehittämisen yhteydessä, sekä ottamaan asianmukaisesti huomioon suhteellisuusperiaatteen ja erilaisten pankkitoimintamallien olemassaolon, kun arvioidaan kansainvälisesti sovittujen normien täytäntöönpanoa koskevan tulevan lainsäädännön vaikutusta;

6. korostaa, että luotettava rahoituksen saaminen ja pääoman järkevä kohdentaminen Euroopan pankkiperusteisessa rahoitusmallissa on suurelta osin riippuvaista vakaista taseista ja asianmukaisesta pääomittamisesta, joiden yhdenmukaista palauttamista kaikkialla unionissa ei turvattu rahoituskriisien jälkeen eikä turvata nytäkään, mikä haittaa talouskasvua;

7. tähdentää, että unionin pankkialalla on keskeinen asema unionin talouden rahoittamisessa ja että sitä tuetaan vahvalla valvontajärjestelmällä; suhtautuu siksi myönteisesti komission aikomukseen säilyttää pk-yritysten tukikerroin tulevassa vakavaraisuusdirektiivin/-asetuksen muutoksessa ja laajentaa sitä nykyisen rajan yli;

8. toteaa, että kansainvälisiltä foorumeilta saatuja ohjeita olisi noudatettava mahdollisimman laajasti, jotta vältetään sääntelyn hajanaisuuden riski suurten, kansainvälisesti toimivien pankkien sääntelyn ja valvonnan osalta siten, että tällä ei estetä tarvittaessa kriittistä lähestymistapaa tai suljeta pois kohdennettuja poikkeamia kansainvälisistä normeista, jos ja kun unionin järjestelmän ominaispiirteitä ei oteta riittävästi huomioon; muistuttaa unionin roolista kansainvälisissä rahoitus-, valuutta- ja sääntelylaitoksissa ja -elimissä 12. huhtikuuta 2016 antamansa päätöslauselman johtopäätöksistä; korostaa erityisesti komission, EKP:n ja EPV:n roolin tärkeyttä Baselin komitean työhön osallistumisessa ja siinä, että parlamentille ja neuvostolle tarjotaan avoimia ja kattavia päivityksiä Baselin komitean keskustelujen tilanteesta; katsoo, että unionin olisi pyrittävä saamaan asianmukainen edustus Baselin komiteaan erityisesti euroalueelle; kehottaa lisäämään tämän roolin

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

näkyvyyttä ECOFIN-neuvoston kokouksissa ja parantamaan vastuuvollisuutta parlamentin talous- ja raha-asioiden valiokuntaan nähden; korostaa, että Baselin komitean ja muiden foorumien olisi autettava edistämään maailmanlaajuisesti tasapuolisia toimintaedellytyksiä vähentämällä lainkäyttöalueiden välisiä eroja niiden lisäämisen sijasta;

9. korostaa nopeasti kasvavan varjopankkialan riskejä, mukaan luettuina järjestelmäriskit, kuten vuoden 2016 EU Shadow Banking Monitor -julkaisussa osoitetaan; tähdentää, että kaikkia pankkialan sääntelyä koskevia toimia on tuettava varjopankkialan asianmukaisella sääntelyllä; kehottaa siksi toteuttamaan koordinoituja toimia oikeudenmukaisen kilpailun ja rahoitusvakauden takaamiseksi;

10. korostaa, että tarvitaan kattava näkemys sääntely-ympäristön erilaisten muutosten yhteenlasketusta vaikutuksesta riippumatta siitä, koskevatko ne valvontaa, tappioiden kattamista, kriisinratkaisua vai tilinpäätösstandardeja;

11. korostaa, että kansalliset vaihtoehdot ja kansallinen harkintavalta haittaavat yhdenvertaisten toimintaedellytysten luomista jäsenvaltioille sekä pankkien kansalaisille osoittaman taloudellisen raportoinnin vertailukelpoisuutta; pitää myönteisenä vakavaraisuusasetukseen hiljattain esitetyn muutoksen tarjoamaa mahdollisuutta lopettaa tai rajoittaa niistä joidenkin käyttöä unionin tasolla, jotta voidaan puuttua nykyisiin esteisiin ja jakolinjoihin ja säilyttää vain ne, jotka ovat tiukasti ottaen tarpeen pankkitoimintamallien erilaisuuden vuoksi; kannustaa hyödyntämään tätä mahdollisuutta täysimääräisesti; pitää myönteisinä EKP:n ohjeita ja sääntelyä, joilla yhdenmukaistetaan joidenkin kansallisten vaihtoehtojen ja harkintavallan käyttöä pankkiunionissa; muistuttaa kuitenkin, että vaihtoehtoja ja harkintavaltaa vähentäessään EKP:n on toimittava toimivaltansa rajoissa; korostaa, että yhteisen sääntökirjan syventämiseen tähtäävä työ on olennaisen tärkeää, ja painottaa, että voimassa olevan, muutetun ja uuden lainsäädännön nykyistä päällekkäistä ja lomittaista muotoa on yksinkertaistettava; kehottaa EKP:tä saattamaan täysin julkiseksi valvontakäsikirjan, jossa määritellään yhteiset prosessit, menetelmät ja menettelyt euroalueen laajuisen valvontatarkastusprosessin toteuttamiseksi;

12. korostaa, että yhteisen valvontamekanismin perustamisesta lähtien kaikki valvontaelimen jäsenet ovat luonnollista tietä oppineet käsittelemään erilaisia liiketoimintamalleja ja erikokoisia yksiköitä, ja tätä on tuettava ja tehostettava;

13. panee merkille täsmennykset, jotka koskevat toista pilaria ja toisen pilarin asemaa pääomavaatimusten hierarkiassa ja joita ehdotetaan vakavaraisuusdirektiiviin tehtävissä muutoksissa; toteaa, että pääomaa koskevan ohjeistuksen käytön väitetään antavan mahdollisuuden saattaa tasapainoon rahoitusvakautta koskevat seikat ja tarve jättää tilaa valvonnan arvioinnille ja tapauskohtaisille analyyseille; kannustaa EKP:tä täsmentämään toisen pilarin ohjeistusta tukevia kriteereitä; muistuttaa, että tämä ohjeistus ei rajoita jakokelpoista enimmäismäärää eikä sitä siksi pitäisi julkistaa; katsoo, että pääomaa koskevan ohjeistuksen käyttö ei saisi johtaa toisen pilarin vaatimusten huomattavaan vähentämiseen; katsoo, että valvontaa on entisestään lähennettävä toisen pilarin vaatimusten ja ohjeistuksen noudattamiseen tarvittavien omien varojen koostumuksen osalta; on siksi tyytyväinen siihen, että tätä kysymystä tarkastellaan vakavaraisuusdirektiiviin ehdotetussa muutoksessa;

14. korostaa tason 3 rahoitusvarojen, mukaan luettuina johdannaiset, hallussa pitämisestä ja erityisesti niiden arvostamisen vaikeudesta johtuvia riskejä; toteaa, että näitä riskejä olisi vähennettävä ja että tämä edellyttää näiden rahoitusvarojen hallussapidon asteittaista vähentämistä; kehottaa yhteistä valvontamekanismia tekemään tästä kysymyksestä yhden valvontansa painopisteistä ja järjestämään yhdessä EPV:n kanssa siitä määrällisen stressitestin;

15. muistuttaa, että kaikissa valvontakäytännöissä ja erityisesti SREP-syklissä on taattava avoimuuden lisääminen; pyytää EKP:tä julkaisemaan tulosindikaattorit ja -mittarit, jotka osoittavat valvonnan tehokkuuden ja parantavat sen ulkoista vastuuvollisuutta; muistuttaa kehottaneensa lisäämään toisen pilarin päätöksiä ja perusteluita koskevaa avoimuutta; kehottaa EKP:tä julkaisemaan yhteiset valvontastandardit;

16. panee merkille riskit, jotka aiheutuvat rahoituslaitoksista, jotka ovat "liian suuria kaatumaan", "liian sidoksissa kaatumaan" ja "liian monimutkaisia purettaviksi"; toteaa, että on näiden riskien käsittelemiseksi on sovittu kansainvälisellä tasolla suunnitelluista poliittisista toimenpiteistä (erityisesti kokonaistappionsietokyky, johdannaisten keskusvastapuoliselvitys sekä pääoma- ja vähimmäisomaisuusasteen korjaustekijä maailmanlaajuisille järjestelmän kannalta merkittävillä pankeilla); on sitoutunut käsittelemään vastaavat säädösehdotukset nopeasti, jotta ne voidaan panna täytäntöön unionissa, millä vähennetään edelleen "liian suuria kaatumaan" -ongelmasta aiheutuvia riskejä; muistuttaa FSB:n puheenjohtajan Mark Carneyn lausunnosta, jonka mukaan maailmanlaajuisen järjestelmän kannalta merkittävien pankkien kokonaistappionsietokykyä koskevista yhteisistä kansainvälisistä normeista annetuista ehdotuksista sopiminen on vedenjakaja pyrittäessä eroon pankeista, jotka ovat "liian suuria kaatumaan"; toteaa myös, että toimiva sijoittajavastuu-

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

mekanismi sekä asianmukainen omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskeva vähimmäisvaatimus ovat tärkeä osa sääntelytoimenpiteitä, joilla pyritään ratkaisemaan tämä kysymys ja mahdollistamaan se, että maailmanlaajuisia järjestelmän kannalta merkittäviä pankkeja voidaan purkaa turvautumatta julkiseen tukeen ja häiritsemättä koko rahoitusjärjestelmää;

17. korostaa nykyisen stressitestimenetelmän rajoituksia; suhtautuu siksi myönteisesti EPV:n ja EKP:n ponnistuksiin parantaa stressitestin kehystä; katsoo kuitenkin, että olisi tehtävä enemmän, jotta todellisten kriisitilanteiden mahdollisuus ja todellisuus saataisiin selville paremmin, muun muassa ottamalla menetelmään mukaan dynaamisempia tekijöitä, kuten tartuntavaikutukset; katsoo, että EKP:n omille stressitesteille ominainen avoimuuden puute viittaa valvontakäytäntöjen epävarmuuteen; kehottaa EKP:tä julkaisemaan stressitestiensä tulokset markkinoiden luottamuksen vahvistamiseksi;

18. katsoo, että kun kansallinen toimivaltainen viranomainen hylkää pyynnön ottaa huomioon erityisolosuhteet stressitestissä, siitä olisi ilmoitettava EPV:lle ja yhteiselle valvontamekanismille tasapuolisten toimintaedellytysten takaamiseksi;

19. suhtautuu myönteisesti siihen, että luotettavuutta, sopivuutta ja ammattitaitoa koskevien päätösten alalla on edistytty kohti delegoinnin mahdollistamista; toteaa kuitenkin, että asetuksia on muutettava, jotta tiettyjä rutiinikysymyksiä koskeva päätöksenteko voidaan useammin ja helpommin delegoida valvontaelimeltä asiaa käsitteleville virkamiehille; suhtautuisi myönteisesti tällaiseen muutokseen, joka edistäisi EKP:n pankkivalvonnan tehokkuutta ja vaikuttavuutta; kehottaa EKP:tä täsmentämään päätöksenteon delegointiin liittyviä tehtäviä ja oikeudellista kehystä;

20. panee merkille Euroopan tilintarkastustuomioistuimen kertomuksen yhteisen valvontamekanismin toiminnasta; ottaa huomioon tulokset, jotka koskevat riittämätöntä henkilöstön määrää; kehottaa kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ja jäsenvaltioita tarjoamaan EKP:lle täysimääräisesti tarvittavat henkilöresurssit ja taloustiedot, jotta se voi tehdä työnsä erityisesti paikalla tehtävien tarkastusten osalta; kehottaa EKP:tä muuttamaan yhteistä valvontamekanismia koskevaa asetusta siten, että muodollistetaan osallistuvien kansallisten viranomaisten sitoumukset ja noudatetaan riskiperusteista metodologiaa henkilöstön tavoitemäärien ja yhteisten valvontaryhmien osaamiskokoonpanon määrittämiseksi; katsoo, että EKP:n henkilöstön osallistumisen lisääminen ja vähäisempi turvautuminen kansallisten toimivaltainen viranomaisten henkilöstöön voisi parantaa valvonnan riippumattomuutta samalla kun yhden jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen henkilöstöä käytetään valvomaan toisen jäsenvaltion laitosta, mikä myös auttaa tehokkaasti käsittelemään valvonnan laiminlyönnin riskiä; suhtautuu myönteisesti siihen, että EKP tekee parlamentin kanssa henkilöstön työskentelyoloihin liittyvää yhteistyötä; kehottaa EKP:tä edistämään hyvää työympäristöä, joka tukee ammatillista yhteenkuuluvuutta sen puitteissa; muistuttaa, että valvontatehtävien ja rahapolitiikkaa koskevan vastuun välillä voi olla eturistiriita ja että molemmat toiminnot on selkeästi erotettava toisistaan; kehottaa EKP:tä tekemään riskianalyysin mahdollisista eturistiriidoista ja suunnittelemaan erillisiä raportointikanavia, kun on kyse tietyistä valvontaresursseista; katsoo, että rahapolitiikan ja valvonnan erottaminen on keskeinen periaate mutta sillä ei pitäisi sulkea ulkopuolelle palvelujen jakamisella saatavia kustannussäästöjä edellyttäen, että kyseiset palvelut eivät ole kriittisiä politiikan kannalta ja että asianmukaiset takuut ovat käytössä; kehottaa EKP:tä järjestämään julkisia kuulemisia, kun laaditaan lainsäädännönomaisia toimenpiteitä, jotta voidaan parantaa sen vastuunalaisuutta;

21. korostaa, että yhteisen valvontamekanismin luomista on tuettu lisäämällä Euroopan unionin vaikutusvaltaa kansainvälisellä näyttämöllä verrattuna aiempaan tilanteeseen;

22. korostaa, että valvontatehtävän ja rahapolitiikan toimintojen erottamisella yhteisen valvontamekanismin pitäisi pystyä omaksumaan riippumaton asema kaikissa asiaankuuluviissa asioissa, muun muassa EKP:n korkotasotavoitteiden mahdollisissa vaikutuksissa valvonnan piiriin kuuluvien pankkien rahoitusasemaan;

23. on Euroopan tilintarkastustuomioistuimen kanssa samaa mieltä siitä, että yhteisen valvontamekanismin perustamisen jälkeen on ilmennyt puutteita tarkastuksessa; on huolissaan siitä, että tärkeitä aloja jää tarkastamatta, koska EKP on rajoittanut tilintarkastustuomioistuimen oikeutta tutustua asiakirjoihin; kehottaa EKP:tä tekemään täysimääräisesti yhteistyötä tilintarkastustuomioistuimen kanssa, jotta se voi suorittaa toimeksiantonsa ja siten parantaa vastuuvetollisuutta;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

24. muistuttaa, että sääntelyssä ja valvontaa harjoitettaessa on saatettava tasapainoon oikeasuhteisuuden ja johdonmukaisuuden tarpeet; panee tämän osalta merkille raportointi- ja palkitsemisvaatimuksiin ehdotetut muutokset komission ehdotuksessa direktiivin 2013/36/EU muuttamisesta; kehottaa komissiota asettamaan etusijalle pieniä pankkeja koskevan säännösten ja arvioimaan siinä yhteydessä, voidaanko tulevaisuudessa toteuttaa sääntelykehys, joka koostuu yksinkertaisemmista ja asianmukaisemmista ja oikeasuhteisista vakavaraisuussäännöistä, jotka koskevat tiettyjä pankkitoimintamalleja; huomauttaa, että kaikkiin pankkeihin olisi sovellettava asianmukaista valvonnan tasoa; muistuttaa, että asianmukainen valvonta on keskeistä kaikkien riskien valvonnassa pankkien koosta riippumatta; kunnioittaa tehtävien ja toimivaltuuksien jakoa yhteisen kriisinhallintaneuvoston, Euroopan pankkiviranomaisen ja muiden Euroopan finanssivalvojen järjestelmään kuuluvien viranomaisten välillä mutta korostaa tehokkaan yhteistyön merkitystä; katsoo, että on päästävä eroon päällekkäisten raportointivaatimusten ja unionin lainsäädännön kansallisten tulkintojen leviämisestä sisämarkkinoilla; tukee tähän asti toteutettuja yhdenmukaistamispyrkimyksiä, kuten Euroopan raportointikehyksen taustalla olevaa ajatusta, ja kannustaa uusiin tämän suuntaisiin pyrkimyksiin päällekkäisen raportoinnin ja sääntelyn aiheettomien lisäkustannusten välttämiseksi; kehottaa komissiota puuttumaan tähän kysymykseen ajoissa tavalla, joka vastaa päätelmiä, jotka se teki todistelupyynnön yhteydessä, esimerkiksi esittämällä ehdotuksen yhteisestä yhdenmukaisesta ja konsolidoidusta valvontaraporttimenettelystä; kehottaa myös ilmoittamaan ajoissa väliaikaisista ja pysyvistä raportointivaatimuksista tietojen korkean laadun ja suunnittelua koskevan varmuuden takaamiseksi;

25. korostaa, että pankin turvallisuutta ja vakautta ei voida arvioida pelkästään sen taseen hetkittäisellä arvioinnilla, koska ne varmistetaan pankin ja markkinoiden välisessä dynaamisessa vuorovaikutuksessa ja niihin vaikuttavat erilaiset tekijät koko taloudessa; korostaa siksi, että rahoitusvakauden ja kasvun vakaan kehityksen olisi oltava kokonaisvaltainen ja tasapainoinen, jotta se kattaisi dynaamiset valvontakäytännöt ja jotta siinä ei keskityttäisi pelkästään staattiseen sääntelyyn, joka koskee lähinnä määrällisiä näkökohtia;

26. muistuttaa EKP:n ja EPV:n välisestä tehtävänjaosta; korostaa, että EKP ei saa muuttua tosiasialliseksi standardien laatijaksi muille kuin YVM-pankeille;

27. panee merkille, että EKP:n neuvosto hyväksyi 18. toukokuuta 2016 asetuksen yksityiskohtaisten luotto- ja luottoriskitietojen keruusta (AnaCredit); kehottaa EKP:tä jättämään kansallisille keskuspankeille mahdollisimman paljon liikkumavaraa AnaCredit-asetuksen täytäntöönpanossa;

28. kehottaa EKP:tä käynnistämään AnaCredit-tietokannan mahdollisia jatkovaiheita koskevan työn vasta, kun on toteutettu julkinen kuuleminen, johon Euroopan parlamentti osallistuu täysimääräisesti, ja ottaen erityisesti huomioon suhteellisuusperiaatteen;

29. painottaa jälleen, että tarvitaan vahva ja hyvin toimiva tietotekninen järjestelmä, joka vastaa yhteisen valvontamekanismin valvontatehtävien tarpeita ja turvallisuusvaatimuksia; pitää valitettavana viimeaikaisia raportteja tietoteknisen järjestelmän sitkeistä puutteista;

30. pitää myönteisenä, että on perustettu kansallisia järjestelmäriskikomiteita, mutta korostaa, että pankkiunionin perustaminen vahvistaa tarvetta lujittaa makrovakauspolitiikkaa Euroopan unionin tasolla, jotta järjestelmäriskin mahdollisia rajatylittäviä heijastusvaikutuksia voidaan käsitellä asianmukaisesti; kannustaa komissiota ehdottamaan johdonmukaista ja tehokasta makrovakausvalvontaa makrovakauskehityksen yleisessä uudelleentarkastelussa vuonna 2017; kehottaa komissiota erityiseen määrätietoisuuteen, jotta voidaan parantaa EJRK:n institutionaalisia ja analyttisiä valmiuksia riskien ja heikkouksien arvioimiseen pankkialalla ja sen ulkopuolella, sekä kykyä puuttua asioihin vastaavasti; katsoo, että lainauksen perustuvat välineet (kuten luototusasteet ja enimmäisvelanhoitorasitteet) olisi sisällytettävä unionin lainsäädäntöön näiden täydentävien makrovakausvälineiden käytön yhdenmukaistamiseksi; korostaa tarvetta vähentää EJRK:n, EKP:n / yhteisen valvontamekanismin ja kansallisten viranomaisten sekä toimivaltaisten ja nimettyjen kansallisten viranomaisten makrovakauden valvonnan alalla muodostaman järjestelmän institutionaalista monimutkaisuutta ja vuorovaikutusprosessin hitautta; suhtautuu tältä osin myönteisesti edistykseen, joka on jo saatu aikaan rajatylittävässä koordinoinnissa EJRK:n suosituksella vapaaehtoisesta vastavuoroisuudesta; muistuttaa kehottaneensa täsmentämään makrovakauskehityksen ja olemassa olevien mikrovakausvälineiden välisiä yhteyksiä, jotta voidaan varmistaa makro- ja mikrovakauspolitiikan välineiden tehokas vuorovaikutus; ilmaisee huolensa kiinteistöalan mahdollisista heikkouksista, jotka EJRK määrittä; toteaa, että EPV ei ole vielä antanut teknisiä sääntelystandardeja pääomavaatimusta koskevasta ehdosta kiinnitysluotoille vakavaraisuusasetuksen 124 artiklan 4 kohdan b alakohdan ja 164 artiklan 6 kohdan mukaisesti; toteaa, että vain pieni osa yhteisen valvontamekanismin jäsenistä on toistaiseksi ottanut käyttöön tai aikoo ottaa käyttöön yleisiä järjestelmäriskipuskureita ja vastasyklisen pääomapuskurin; panee merkille, että EKP ei ole tähän mennessä käyttänyt

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

täysimääräisesti makrotaloudellisia valvontavaltuuksiaan ja edistänyt sitä, että kansalliset viranomaiset omaksuvat makrovakauden valvontavälineet;

31. toteaa, että Yhdistyneen kuningaskunnan EU-jäsenyyttä koskevan kansanäänestyksen tulos edellyttää koko Euroopan finanssivalvojen järjestelmän, myös Euroopan valvontaviranomaisten sisäisten äänestysääntöjen, arviointia erityisesti EPV-asetuksen 44 artiklan 1 kohdassa säädetyn kaksinkertaista enemmistöä koskevan mekanismin osalta; korostaa, että kansanäänestystä mahdollisesti seuraavien neuvottelujen ei pitäisi johtaa epätasapuolisten kilpailuedellytysten syntymiseen unionin ja unionin ulkopuolisten rahoituslaitosten välillä eikä niitä pitäisi käyttää rahoitusalan sääntelyn purkamiseen;

32. suhtautuu myönteisesti yhteisten valvontaryhmien erinomaiseen työhön, sillä ne ovat hyvä esimerkki eurooppalaisesta yhteistyöstä ja tietämyksen rakentamisesta; huomauttaa, että yhteisten valvontaryhmien järjestämistä varten ehdotetulla vuororjestelmän tulevalla käytöllä olisi taattava puolueeton valvonta ja otettava huomioon tietämyksen rakentamisen pitkä prosessi tällä erittäin monimutkaisella asiantuntemusalalla;

33. suhtautuu myönteisesti siihen, että pankkiunioni on suurelta osin poistanut koti- ja isäntäjäsenvaltiota koskevan ongelman valvonnassa ottamalla käyttöön yhden valvojan ja parantanut huomattavasti asiaankuuluvien tietojen vaihtoa valvontaviranomaisten välillä, minkä ansiosta rajatylittäviä pankkiryhmiä voidaan valvoa aiempaa kattavammin; korostaa, että pankkiunionin nykyisen epätäydellisen tilan vuoksi maksuvalmiutta ja pääomaa koskevia poikkeuslupia koskevassa vakavaraisuusasetuksen uudelleentarkastelussa on asianmukaisesti otettava huomioon kuluttajansuojaa koskevat huolenaiheet isäntämaissa;

34. suhtautuu myönteisesti aloitteeseen velvoittaa valvonnan piiriin kuuluvat pankit raportoimaan merkittävistä verkkohyökkäyksistä reaaliaikaisessa hälytyspalvelussa ja velvoittaa yhteinen valvontamekanismi tekemään itse paikalla tehtäviä tarkastuksia verkkoturvallisuuden valvomiseksi; kehottaa perustamaan oikeudellisen kehyksen, jolla helpotetaan pankkien välisten verkkohyökkäysten estämiseen liittyvien arkaluontoisten tietojen vaihtoa;

35. korostaa verkkoturvallisuuden olennaisen tärkeää asemaa pankkipalveluissa ja sitä, että rahoituslaitoksia on kannustettava olemaan hyvin kunnianhimoisia kuluttajätietojen suojaamisessa ja verkkoturvallisuuden takaamisessa;

36. panee merkille, että yhteiselle valvontamekanismille on annettu tehtäväksi Euroopan pankkivalvonta, jotta voidaan varmistaa EU:n vakavaraisuussääntöjen noudattaminen ja taata rahoitusvakuus, kun taas muut valvontatehtävät, joilla on selkeitä eurooppalaisia heijastusvaikutuksia, ovat pysyneet kotimaisten valvojen käsissä; korostaa tämän osalta, että yhteisellä valvontamekanismilla olisi oltava valtuudet valvoa kansallisten pankkivalvojen rahanpesun torjuntaa koskevia toimia; korostaa, että EPV:lle olisi myös osoitettava lisävaltuuksia rahanpesun torjunnan alalla, muun muassa valtuudet tehdä itse paikalla tehtäviä arviointeja jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, vaatia tuottamaan kaikki vaatimusten noudattamisen arvioinnin kannalta asiaankuuluvat tiedot, antaa suosituksia korjaustoimenpiteistä, julkaista kyseiset suositukset ja toteuttaa toimenpiteitä, joita tarvitaan varmistamaan, että suositukset pannaan tosiasiallisesti täytäntöön;

37. muistuttaa EPV:lle antamastaan kehotuksesta vahvistaa ja edistää pankkipalvelujen kuluttajansuojakehystä sen toimeksiannon mukaisesti ja täydentää yhteisen valvontamekanismin vakavaraisuusvalvontaa;

Kriisintarkaisu

38. muistuttaa, että tulevien pankkikriisien ratkaisemisen yhteydessä on noudatettava valtioneuvoston suositusta koskevia sääntöjä ja että poikkeuksellisen ylimääräisen julkisen tuen olisi oltava väliaikainen varotoimenpide, eikä sitä saa käyttää tasoittamaan tappioita, joita laitokselle on koitunut tai joita sille lähitulevaisuudessa todennäköisesti koituu; kehottaa määrittämään yhteisen kriisintarkaisuun evoston ja komission välille tehokkaat menettelyt kriisintarkaisua koskevaa päätöksentekoa varten erityisesti aikataulun osalta; katsoo, että nykyiseen järjestelmään kuuluvaa joustavuutta olisi selkeytettävä, ja muistuttaa, että sitä olisi hyödynnettävä paremmin erityistilanteissa ilman, että estetään maksukyvyttömiä pankkien aitoa purkamista, erityisesti kun kyseessä ovat ehkäisevät ja vaihtoehtoiset toimenpiteet, jotka liittyvät talletusten vakuusjärjestelmiä koskevien varojen käyttöön talletusten vakuusjärjestelmiä koskevan direktiivin 11 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti; kehottaa siitä syystä komissiota tarkastelemaan sovellettavien tukisääntöjen tulkintaa, jotta varmistetaan, että unionin tason lainsäätäjien talletusten vakuuksia koskevassa direktiivissä säätämät ehkäisevät ja vaihtoehtoiset toimenpiteet voidaan ottaa käyttöön myös käytännössä; huomauttaa, että tiettyjä tilanteita on käsitelty eri tavoin perustelematta sitä selkeästi; muistuttaa

Keski viikko 15. helmikuuta 2017

komissiota siitä, että jatkuvaa tarvetta varotoimenpiteenä tehtävien pääomapohjan vahvistamisten sallimiseen ja kyseisiin toimenpiteisiin liittyvää ehdollisuutta arvioivan kertomuksen oli määrä valmistua 31. joulukuuta 2015 mennessä; kehottaa komissiota esittämään kyseisen kertomuksen mahdollisimman pian;

39. kehottaa komissiota arvioimaan asetuksen (EU) N:o 806/2014 uudelleentarkastelusta saadun kokemuksen perusteella ja sen puitteissa, onko yhteisellä kriisintarkaisuneuvostolla ja kansallisilla kriisintarkaisuviranomaisilla riittävät varhaisen intervention valtuudet ja välineet, jotta voidaan estää häiriötä aiheuttava pankkien pääoman ja tappionsietokyvyn väheneminen kriisin aikana;

40. korostaa, että on tärkeää täsmentää kriisintarkaisuun suoraan vaikuttavia käytännön kysymyksiä, kuten turvautumista palveluntarjoajiin, jotka tarjoavat kriittisiä palveluita esimerkiksi ulkoistettujen tietoteknisten palvelujen tapauksessa;

41. panee merkille komission ehdotukset ottaa ensimmäisessä pilarissa käyttöön pienin vaadittava kokonaistappionsietokyky maailmanlaajuisille järjestelmän kannalta merkittävillä pankeilla kansainvälisten normien mukaisesti; panee merkille erot kokonaistappionsietokykyä koskevan vaatimuksen ja omia varoja ja hyväksyttävää velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen välillä; korostaa kuitenkin, että molemmilla normeilla on sama tavoite, eli varmistaa, että pankeilla on riittävästi säänneltyä pääomaa ja tappioita vaimentavia vastuita, jotta velkakirjojen arvon alaskirjauksesta voidaan tehdä tehokas väline kriisintarkaisussa aiheuttamatta talouden epävakautta ja ilman julkista rahaa, jolloin vältetään yksityisten riskien sosialisointi; päätelee siksi, että tappionsietokyky voidaan lähestyä kokonaisvaltaisesti yhdistämällä nämä kaksi ja kehittämällä komission nykyisen ehdotuksen mukaista kokonaistappionsietokykyä vähimmäisvaatimuksena sillä edellytyksellä, että lainsäätäjät pääsevät asiasta sopimukseen; korostaa, että kokoa ja riskipainotteisia omaisuuseriä koskevien kahden kriteerin säilyttämistä olisi harkittava, ja toteaa, että kokonaistappionsietokykyä koskevan normin taustalla olevat riskipainotteisia omaisuuseriä koskevat kriteerit ovat yhteydessä unionissa ja Baselin komiteassa meneillään olevaan työhön, joka koskee sisäisiä malleja ja Basel III -kehityksen loppuun saattamista; korostaa, että omia varoja ja hyväksyttävää velkoja koskevien uusien vaatimusten tarkistamisessa ja/tai vaihteittaisessa käyttöönotossa on kiinnitettävä huomiota siihen, että omia varoja ja hyväksyttävää velkoja koskevat vaatimukset täyttävälle vastuulle on luotava markkinat; korostaa, että on tärkeää säilyttää kriisintarkaisuviranomaisen harkintavalta omia varoja ja hyväksyttävää velkoja koskevaa vähimmäisvaatimusta asetettaessa ja varmistaa, että pankeilla on riittävästi etuoikeudeltaan huonompaa velkaa ja velkakirjojen arvon alaskirjauksen vaatimukset täyttävää velkaa; korostaa, että markkinoille olisi tiedotettava asianmukaisesti, jotta vältetään sijoittajien vääriä tulkintoja omia varoja ja hyväksyttävää velkoja koskevasta vaatimuksesta;

42. muistuttaa, että lainsäädännössä on täsmennettävä omia varoja ja hyväksyttävää velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen mukaisen ydinpääoman ja pääomapuskureiden hierarkiaa; korostaa, että on annettava lainsäädäntöä, jonka tarkoituksena on täsmentää kriisintarkaisuviranomaisten ja toimivaltaisten viranomaisten vastuuta ja valtuuksia varhaisissa interventioimenpiteissä, jotka toteutetaan, jos omia varoja ja hyväksyttävää velkoja koskevia vaatimuksia on rikottu; panee merkille komission ehdotuksen, joka koskee omia varoja ja hyväksyttävää velkoja koskevia ohjeita; muistuttaa, että omien varojen ja hyväksyttävien velkojen tarkistamisen on aina liityttävä ja perustuttava tiiviisti pankkien kriisintarkaisu-strategiaan;

43. muistuttaa, että lainsäädännössä on täsmennettävä, että omia varoja ja hyväksyttävää velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen mukainen ydinpääoma täydentää pääomapuskureita, jotta pääoman laskeminen kahteen kertaan voidaan estää;

44. tähdentää, että on tärkeää yhdenmukaistaa jäsenvaltioiden pankkien maksukyvyttömyyttä koskevien vaateiden hierarkia, jotta pankkien elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivin täytäntöönpanosta tulisi johdonmukaisempaa ja tehokkaampaa ja rajatylittäville sijoittajille voitaisiin tarjota varmuutta; suhtautuu siksi myönteisesti komission ehdotukseen vaateiden hierarkian yhdenmukaistamisesta entisestään; panee merkille, että lakisääteisen maksukyvyttömyyttä koskevan järjestelmän ja sen vaateiden hierarkian yhdenmukaistamisen parantaminen on olennaisen tärkeää sekä pankkien osalta, jotta voidaan välttää ristiriitoja pankkien kriisintarkaisujärjestelmässä, että yritysten osalta, jotta voidaan tarjota lisää selkeyttä ja varmuutta rajatylittäville sijoittajille ja edistää järjestämättömiä lainoja koskevan kysymyksen käsittelyä; suhtautuu myönteisesti siihen, että elvytys- ja kriisintarkaisudirektiivissä tehdään huomattava muutos maksukyvyttömyyden hierarkiaan antamalla etusija vakuutetuille talletuksille siten, että ne ovat etuoikeutettuja kaikkien pääomavälineiden, tappionsietokyvyn, muiden etuoikeutettujen saatavien ja vakuuttamattomien talletusten suhteen; kehottaa yhteistä kriisintarkaisuneuvostoa esittämään maailmanlaajuisen järjestelmän kannalta merkittävien pankkien ja muiden pankkien purkamismahdollisuuksien arviointien tulokset, mukaan lukien kriisintarkaisun esteiden voittamiseksi ehdotetut toimenpiteet;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

45. panee merkille, että kokonaistappionsietokykyä koskevan vaatimuksen mukaisen velan määrittäminen etuoikeudeltaan huonommaksi voidaan oikeudellisesti tehdä monin eri tavoin; korostaa, että finanssimarkkinoiden vakauden valvontaryhmä ei pidä mitään näistä vaihtoehdoista muita parempana; katsoo, että hyväksyttävässä lähestymistavassa olisi ennen muuta pyrittävä joustavuuden, oikeusvarmuuden ja markkinoiden kaikkien uusien velkaluokkien kattamista koskevien valmiuksien tasapainoon;

46. kehottaa ottamaan huomioon Baselin sääntöjen tarkistamisesta, omia varoja ja hyväksyttäviä velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen käyttöönotosta ja kokonaistappionsietokyvyn ja IFRS 9 -tilinpäätösstandardin käyttöönotosta johtuvat mahdollisesti kielteiset vaikutukset reaalitalouteen; kehottaa laatimaan vaikutusten lieventämiseen tähtäviä ratkaisuja;

47. muistuttaa, että äskettäin käyttöön otettu kriisinratkaisujärjestelmä on johtanut siihen, että joihinkin sijoittajille ja etenkin yksityissijoittajille tarjottaviin välineisiin liittyy suurempi tappioriski kuin aiemmassa järjestelmässä; muistuttaa, että alaskirjattavia välineitä olisi myytävä ensi sijassa vain asianmukaisille sijoittajille, jotka voivat kattaa mahdolliset tappiot tämän uhkaamatta niiden omaa vakaata rahoitusasemaa; kehottaa komissiota siksi edistämään asiaa koskevan nykyisen lainsäädännön täytäntöönpanoa, ja kehottaa Euroopan valvontaviranomaisia osaltaan voimakkaasti vaikuttamaan väärien myyntikäytäntöjen havaitsemiseen;

48. varoittaa, että pankkien elvytys- ja kriisinratkaisudirektiivissä esitetty vaatimus unionin lainsäädännön piiriin kuulumattomien vastuuden velkakirjojen arvon alaskirjauksen tunnustamisesta sopimuksissa on osoittautumassa vaikeasti täytettäväksi; katsoo, että tähän kysymykseen on puututtava välittömästi; panee merkille, että elvytys- ja kriisinratkaisudirektiiviin ehdotetuissa tarkistuksissa esitetään toimivaltaisille viranomaisille oikeutta luopua tästä vaatimuksesta; katsoo, että tämä lähestymistapa mahdollistaa joustavuuden ja kyseessä olevien vastuuden tapauskohtaisen arvioinnin; kehottaa komissiota ja kriisinratkaisuviranomaisia varmistamaan, että poikkeusten myöntämistä koskevat ehdot ja niistä seuraava varsinaisten poikkeusten myöntäminen eivät vaaranna pankkien purkamismahdollisuutta;

49. korostaa, että valvonta- ja kriisinratkaisuviranomaisten nopea ja tehokas tietojenvaihto on äärimmäisen tärkeää, jotta voidaan varmistaa toimiva kriisinhallinta; pitää myönteisenä, että EKP ja yhteinen kriisinratkaisumekanismi ovat tehneet yhteistyötä ja tietojenvaihtoa koskevan yhteisymmärryspöytäkirjan; kehottaa EKP:tä täsmentämään yhteisymmärryspöytäkirjassa yhteisten valvontaryhmien ja sisäisten kriisinratkaisuryhmien välisiä viestintämenettelyjä; suosittelee, että EKP:n osallistumisesta pysyvänä tarkkailijana yhteisen kriisinratkaisuneuvoston täysistuntoon ja täytäntöönpanokokouksiin tehdään täysin vastavuoroista sallimalla yhteisen kriisinratkaisuneuvoston edustajan osallistuminen EKP:n hallinto-neuvostoon pysyvänä tarkkailijana;

50. panee merkille kaksoisroolissa toimivat kriisinratkaisuneuvoston johtokunnan jäsenet, jotka ovat samaan aikaan toimeenpanevan elimen jäseniä päätöksentekijän roolissa sekä toisaalta johtavissa tehtävissä ja siten vastuussa neuvoston puheenjohtajalle, ja katsoo, että tämän rakenteen arviointi olisi suoritettava ennen nykyisen toimikauden loppua;

51. muistuttaa, että yhteistä kriisinratkaisurahastoa koskevan hallitustenvälisen sopimuksen asiasisältö on viime kädessä sisällytettävä unionin oikeudelliseen kehykseen; kehottaa komissiota pohtimaan tapoja tämän toteuttamiseen; korostaa, että finanssipoliittisen sopimuksen tuleva sisällyttäminen unionin lainsäädäntöön saattaa tarjota hyödyllisen mallin tätä varten;

52. kehottaa laskemaan yhteiseen kriisinratkaisurahastoon maksetut ennako-osuudet erittäin avoimesti siten, että pyritään yhdenmukaistamaan laskennan tuloksia koskevat tiedot ja parantamaan ymmärrystä laskentamenetelmästä; kehottaa komissiota suorittamaan mahdollisimman huolellisesti delegoidun asetuksen (EU) 2015/63 johdanto-osan 27 kappaleessa määrätyn kriisinratkaisurahastoon maksettavien rahoitusosuuksien laskemisen tarkastelun ja tarkastamaan samalla erityisesti riskitekijöiden asianmukaisuuden sen varmistamiseksi, että vähemmän monitahoisten laitosten riskiprofiili otetaan asianmukaisesti huomioon;

53. panee merkille ECOFIN-ministerien 8. joulukuuta 2015 yhteisen kriisinratkaisurahaston siltarahoitusjärjestelyjen järjestelmästä antaman lausunnon; huomauttaa tämän osalta, että euroalueen 19 jäsenvaltiosta 15 on jo allekirjoittanut yhdenmukaistetun lainajärjestelysopimuksen yhteisen kriisinratkaisuneuvoston kanssa; muistuttaa, että nämä yksittäiset luottolimiitit ovat käytettävissä vain viimeisenä keinona; katsoo, että tämä ratkaisu ei riitä lopettamaan pankkien ja valtionvelan välistä noidankehää ja veronmaksajien rahoittamia pelastuspaketteja; vaatii, että neuvoston ja komission on edistytävä nopeasti työssä, jossa kehitetään yhteisen kriisinratkaisurahaston yhteistä finanssipoliittista varautumiskeinoa, jonka rahoittamisen olisi viime kädessä oltava pankkialan tehtävä ja jonka olisi oltava keskipitkällä aikavälillä finanssipoliittisesti neutraali, kuten kriisinratkaisurahastoa koskevassa sopimuksessa sovittiin ja kuten neuvosto kesäkuussa 2016 vahvisti;

Keskiviikko 15. helmikuuta 2017

Talletussuoja

54. vaatii jälleen kolmatta pilaria täydentämään pankkiunionia; muistuttaa, että talletusten suojaaminen on kaikkien EU:n kansalaisten yhteinen huolenaihe; keskustelee parhaillaan valiokuntien tasolla eurooppalaisesta talletussuojajärjestelmästä;

55. tähdentää, että eurooppalaisen talletussuojajärjestelmän käyttöön ottaminen ja hankkeesta käytävät keskustelut eivät saisi heikentää toimenpiteitä, joilla pyritään parantamaan talletusten vakuusjärjestelmiä koskevan direktiivin täytäntöönpanoa; pitää myönteisenä EPV:n viimeaikaista työtä alan lähentymisen edistämiseksi; pitää myönteisenä, että kaikki jäsenvaltiot ovat saattaneet elvytys- ja kriisiratkaisudirektiivin osaksi kansallista lainsäädäntöä; muistuttaa kaikkia jäsenvaltiota velvollisuudesta soveltaa elvytys- ja kriisiratkaisudirektiiviä ja talletussuojadirektiiviä ja panna ne asianmukaisesti täytäntöön;

56. muistuttaa, että komission tehtävänä on taata tasapuoliset toimintaedellytykset koko unionissa ja että sen olisi vältettävä sisämarkkinoiden mahdollinen hajautuminen;

o

o o

57. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, Euroopan keskuspankille, yhteiselle kriisiratkaisuneuvostolle, kansallisille parlamenteille ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa tarkoitetuille toimivaltaisille viranomaisille.
